

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Secundis nuptijs abstinere non quidem necessarium, sed tamen laudabile esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

quoque coniunx iniuriæ marito illatæ impatiens, mortem sibi ipsa conciuit, ne triginta tyrannorum, quos Lysander viuis Athenis imposuerat, libidinem sustineret. Quæ ego non laudo tanquam benè recteque facta, quippe quia nulli se fas est interficere, sed quanta, inter veros coniuges, sit coniunctio ostendo. Nimirum fortis, ut mors, dilectio; &c, ut medici astrarunt, in sinistra parte existentes plagas ad dexteram sensum referre, sic vxorem viri, & virum uxoris sentire doloris conuenit irritamenta. Pertinet ad hanc classem Portia Brutivxo, Catonis filia, quæ posteaquam sensit, conspiratum de Cæsare, interficiendo, ea nocte, quæ præcessit diem, in quo Cæsar occisus est, egresso cubiculum Bruto cultellum tonsorium velut vnguium resecandorum gratia poposcit, eoq[ue] quasi forte de manibus elapo, se ipsam grauiter vulnerauit. Mox Brutus clamore ancillarum in cubiculum renocatus, obiurgare eam coepit, quod tonsoris præripuisset officium. Hic illa clam marito: *Non hoc, inquit, temere feci: nam experiri volui, si quod constitutum est, parum cesserit ex sententia, quam a quo animo me ferro sum peremptura.*

IX.

1. Cor. 7. 39.

Eadem Portia, cum diutiùs lugeret maritum, rogata, quem esset habitura diem luctus ultimum? respondit: *Quem & vitæ:* Sic illa Ethnica, magno sanè cum dedecore plurimorum Christianarum, quæ, viro nondum elato, jam nupserunt. *Habent locum maledicti crebra nuptiæ: quæ multis nubit, multum placet:* ait Seneca. Quare eadem Portia, dum laudaretur apud eam mulier quædam ut bene morata, quæ tamen iterat matrimonium, *Felix, aiebat, ac pudica matrona non nubit nisi semel.* Quæ sententia S. Paulo repugnat dicenti: *Mulier alligata est legi, quanto tempore vir eius vivit.* *Quod si dormierit vir eius, liberata est, cui vult nubat, tantum in Domino.* Multæ nihilominus primi coniugis amore, à secundis nuptijs abstinent; ne amotepescat. Et laudabiliter. Nimiris extendunt amorem coniugis, quæ cum eo non solum mori volunt, verum etiam sepeliri. Qualis fuit, quæ sibi Romæ hoc monumentum ipsa fecit. *P. Cornelia Annia, ne in desolata orbitate superiuorem misera, viuam me ultro in hanc arcam, cum viro defuncto, incomparabilē*

amore dilecto damnatam dedo, &c. Vale vita. Nec vnum est exemplum. Hora vxor Rahi cuiusdam Mauri ducis in regno Fessæ fortissimi capta, cum à marito insigni audacia & fortitudine casis Lusitanis in libertatem vindicata esset, paulò post, viro inter præliandū interfecito, funus illius, cum multis lachrymis & ciulatu procurauit, atq; corpus illius in sepulchrum magnis sumtibus extructum intulit. Humato viro, totis nouem diebus à cibo & potu omni se se abstinuit. Ita inedia cruciabiliter consumpta tandem & ipsa è vita discedens suis mandatum dedidit, ut si se cum viro sepelirent, *Indignum namq; statuit, à viro, quem unice amaratur, & à quo ardenter amata fuerat, aut morte, aut sepultura diuelli.* Paulò laudabilius se ab alijs occidi passa est altera illa Smyrnae femina, quam Sabellicus refert, Smyrna, in bello, contra Turcos, à Venetis capta, florenti ætate ad nauis captiuam abductam, ante mariti sepulchrum, in quod forte inciderat, procubuisse, flebilique lamentatione illud complexam, dulcissimum mariti nomen saepius vocasse, tandemq; in hæc verba erupisse: *En, coniuncte dilectissime, extremus patriæ casus efficit, ut me, quam nullus amor, nulla vis unquam, quia minus tua fuerim, semperq; futura essem, vetare potuit; crudelissimi hostis manus in perpetuam captivitatem abducat?* Separabor infelix à tuo coniectu, nec dulcem patriam, nec monumentum hoc dulcissimum amplius visura. *Has ergo supremas lachrymas tuis misere cineribus; his inferis tuos manes supremum ciebo.* Sed quid ita? moriar potius, quam suauissimo hoc complexu diuellar. In hunc modum sepulchro hærens, cum neque minis, neque alia vi facile diuelli posset, à temerario milite trajecta, hac sola re felix, quo voluit loco relicta est. Magnus amor, & verè inseparabilis coniunctio! Verè fortis ut mors dilectio. Hinc, in epistolis Indicis habetur, Goënses viduas, antequā editio regio vetitū esset, vnā cum maritorum cadaueribus se cremendas tradidisse.

Hieronym.
Oforius in
Africis histo-
rijs lib. 10.

Sabellic. I. 9.
dec. ad 3. de
reb. Venetis.

Mirabile est amoris, quanquam itidem ultra limites progressi, exemplum, quod Scardeonius memorat de Blanca Rubea virilis animi femina. Anno Redempti humani generis M. CC. LIII. Patauinum mancipium Bassianum, proditione occupatum est. Dum hostis irrumperet, non solum Blanca

Cant. 8. 6.
Epist. Indica.
An. 1566.

X.
Bernard.
Scardeon. in
Antiquit. Pa-
tauina lib. 3.
de claris mu-
lieribus class.